
Sprawozdanie Naczelnej Rady Adwokackiej za okres od 20.X.1956 r. do 1.IX.1959 r.

Palestra 3/11(23), 50-86

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie

NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

za okres od 20. X. 1956 r. do 1. IX. 1959 r.

1. Skład osobowy Naczelnej Rady Adwokackiej

W dniach 20 i 21 października 1956 r. odbyły się wybory do Naczelnej Rady Adwokackiej, w wyniku których skład osobowy NRA przedstawiał się, jak następuje:

1.	Adw. Michał Kulczycki	— Prezes NRA
2.	„ Stanisław Janczewski	— Wiceprezes NRA
3.	„ Franciszek Sadurski	— Sekretarz
4.	„ Mieczysław Hiszpański	— Skarbnik
5.	„ Zygmunt Albrecht	— Dziekan RA w Łodzi
6.	„ Irena Barszczewska	— „ „ w Zielonej Górze
7.	„ Konrad Bielski	— „ „ w Lublinie
8.	„ Kazimierz Buchala	— „ „ w Krakowie
9.	„ Kazimierz Chojnicki	— „ „ w Kielcach
10.	„ Sergiusz Dek	— „ „ w Białymstoku
11.	„ Aleksander Frąckowiak	— „ „ w Bydgoszczy
12.	„ Stanisław Garlicki	— „ „ w Warszawie
13.	„ Adam Gutowicz	— „ „ w Opolu
14.	„ Stefan Gąsiorowski	— „ „ w Olsztynie
15.	„ Stefan Kurowski	— adwokat w Warszawie
16.	„ Stanisław Longchamps	— Dziekan RA w Koszalinie
17.	„ Stanisław Maciejewski	— „ „ w Poznaniu
18.	„ Edmund Masiak	— „ „ w Gdańsku
19.	„ Józef Michalak	— „ „ we Wrocławiu
20.	„ Marcin Miąsik	— „ „ w Rzeszowie
21.	„ Tadeusz Piasecki	— „ „ w Szczecinie
22.	„ Władysław Pociąg	— adwokat w Warszawie
23.	„ Karol Stach	— Dziekan RA w Katowicach
24.	„ Michał Szuldenfrei	— adwokat w Warszawie

Do Wydziału Wykonawczego weszli z urzędu:

1. Prezes NRA	— adw. Michał Kulczycki
2. Wiceprezes NRA	— „ Stanisław Janczewski

3. Sekretarz NRA	— adw. Franciszek Sadurski
4. Skarbnik NRA	— „ Mieczysław Hiszpański

oraz z wyboru:

5. Adw. Zygmunt Albrecht	8. Adw. Edmund Masiak
6. „ Kazimierz Buchała	9. „ Władysław Pocięj
7. „ Stefan Kurowski	10. „ Michał Szuldenfrei.

Na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 5 i 6 stycznia 1957 r. wybrano na członka Naczelnej Rady Adwokackiej i do Wydziału Wykonawczego adw. Maurycego Karniola w miejsce adw. Stefana Kurowskiego, powołanego na stanowisko Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego.

Na Rzecznika Dyscyplinarnego NRA wybrano adw. Władysława Pocięja.

Na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 25 maja 1957 r. wybrano do Naczelnej Rady Adwokackiej i na stanowisko sekretarza NRA adw. Władysława Żywiokiego w miejsce adw. Franciszka Sadurskiego, powołanego na stanowisko Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na posiedzeniu plenarnym w dniu 1 marca 1958 r. do Wydziału Wykonawczego NRA wybrano adw. Karola Stacha w miejsce adw. Kazimierza Buchały, który zrzekł się stanowiska dziekana Rady Adwokackiej w Krakowie. W związku z tym w miejsce adw. Buchały członkiem NRA został na zasadzie art. 33 ust. 2 u. o u.a. nowo wybrany dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie — adw. Stefan Kosiński.

Na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 13 grudnia 1958 r. na członka Naczelnej Rady Adwokackiej i do Wydziału Wykonawczego wybrany został adw. Natan Ceranka w miejsce zmarłego adw. Maurycego Karniola.

W związku z dokonanymi na walnych zgromadzeniach izb adwokackich w 1959 r. wyborami nowych rad adwokackich, do składu Naczelnej Rady Adwokackiej weszli nowo wybrani dziekani, a mianowicie:

adw. Bernard Cisewski	— Izba bydgoska
„ Zdzisław Czeszejko	— „ opolska
„ Feliks Krajewski	— „ białostocka
„ Walenty Ląpiec	— „ lubelska
„ Gracjan Płocieniak	— „ gdańska
„ Mikołaj Uzlowski	— „ zielonogórska

— w miejsce adwokatów: Sergiusza Deka, Adama Gutowicza, Aleksandra Frąckowiaka, Edmunda Masiaka, Ireny Barszczewskiej-Kosik i Konrada Bielskiego.

Na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 20 czerwca 1959 r. na członka Wydziału Wykonawczego został wybrany adw. Stefan Kosiński, dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie, na miejsce opróżnione przez adw. Edmunda Masiaka.

Obecny skład Naczelnej Rady Adwokackiej przedstawia się następująco:

1. Prezes NRA	— adw. Michał Kulczycki
2. Wiceprezes NRA	— „ Stanisław Janczewski
3. Sekretarz „	— „ Władysław Żywiński
4. Skarbnik „	— „ Mieczysław Hiszpański
5. Rzecznik Dyscyplinarny NRA	— „ Władysław Pocij
6. Członek NRA	— „ Zygmunt Albrecht
7. „ „	— „ Bernard Cisewski
8. „ „	— „ Natan Ceranka
9. „ „	— „ Kazimierz Chojnicki
10. „ „	— „ Stanisław Garlicki
11. „ „	— „ Zdzisław Czeszejko
12. „ „	— „ Stefan Gąsiorowski
13. „ „	— „ Stefan Kosiński
14. „ „	— „ Feliks Krajewski
15. „ „	— „ Walenty Lipiec
16. „ „	— „ Stanisław Longchamps
17. „ „	— „ Stanisław Maciejewski
18. „ „	— „ Józef Michałak
19. „ „	— „ Marcin Miąsik
20. „ „	— „ Tadeusz Piasecki
21. „ „	— „ Gracjan Płocieniak
22. „ „	— „ Karol Stach
23. „ „	— „ Mikołaj Uzłowski
24. „ „	— „ Michał Szuldenfrei

Do Wydziału Wykonawczego NRA weszli z urzędu:

1. Prezes	— adw. M. Kulczycki
2. Wiceprezes	— „ St. Janczewski
3. Sekretarz	— „ Wł. Żywiński
4. Skarbnik	— „ M. Hiszpański
5. Rzecznik Dyscyplinarny	— „ Wł. Pocij

oraz z wyboru:

6. adw. Zygmunt Albrecht	— czł. Wydziału Wykonawczego
7. „ Natan Ceranka	— „ „ „
8. „ Stefan Kosiński	— „ „ „
9. „ Karol Stach	— „ „ „
10. „ Michał Szuldenfrei	— „ „ „

2. Rezolucja Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 20. X. 1956 r.

Na pierwszym plenarnym zebraniu pierwszej po wojnie pochodzącej z wyboru Naczelnej Rady Adwokackiej powzięta została w dniu 20 października 1956 r. jednogłośnie rezolucja następującej treści:

„Naczelna Rada Adwokacka, mająca w swym składzie po raz pierwszy dziekanów rad adwokackich pochodzących z wolnych wyborów, odbywająca swe posiedzenie w przełomowych dla Narodu Polskiego chwilach, wyraża głębokie przekonanie, że obrady VIII Plenum KC PZPR przełamają zdecydowanie wszelkie opory przeciwko nieodwracalnym procesom demokratyzacji Kraju i realizacji pełnej suwerenności.

Naczelna Rada Adwokacka oświadcza, że adwokatura polska włącza się w całości do potężnego nurtu dziejowego, któremu przewodzi klasa robotnicza, a który stawia za swój cel budowę socjalizmu w Polsce przez będący rzeczywistym gospodarzem w swym kraju lud polski w oparciu o pełną praworządność, poszanowanie wolności i godności człowieka.

Równocześnie Naczelna Rada Adwokacka w imieniu ogółu adwokatury wyraża przekonanie, że w wyniku obrad VIII Plenum KC PZPR ugruntowane zostaną warunki zapewniające adwokaturze możliwość rzeczywistej obrony praw człowieka“.

* * *

W czasie swej 3-letniej kadencji Naczelna Rada Adwokacka starała się działać zgodnie z tezami powyższej rezolucji w obronie demokratycznej praworządności, poszanowania wolności i godności człowieka oraz realizacji praw obywatelskich.

Naczelna Rada Adwokacka wychodziła z założenia, że obszerny zakres uprawnień adwokata-obrońcy i pochodzący z wyborów samorząd zawodowy adwokacki są czynnikami niezbędnymi dla zapewnienia społeczeństwu prawidłowego wymiaru sprawiedliwości.

3. Program pracy Naczelnej Rady Adwokackiej i jego wykonanie

Naczelna Rada Adwokacka na swym drugim plenarnym posiedzeniu w dniach 5 i 6 stycznia 1957 r. powzięła uchwałę natury ogólnej, w której nakreśliła wstępny program swego działania w sposób następujący:

- a) w zakresie sądownictwa dyscyplinarnego — dokonanie wyboru i ukonstytuowanie się wojewódzkich komisji dyscyplinarnych. Zadanie to zostało wykonane w I kwartale 1957 r.;
- b) w zakresie uchwał rad adwokackich — konieczność wnikliwego rozpatrywania spraw i należytego uzasadnienia uchwał. Dezyderat ten został spełniony przez rady adwokackie pod nadzorem NRA;
- c) w zakresie zespołów adwokackich — opracowanie nowych przepisów przy wykorzystaniu dotychczasowych doświadczeń i przeprowadzenie szerokiej dyskusji w terenie. Zadanie to zostało wykonane w następujący sposób: w 1957 r. NRA opracowała projekt nowego rozporządzenia; w 1958 r. Minister Sprawiedliwości wydał nowe rozporządzenie o zespołach adwokackich, oparte na przedstawionym mu projekcie; w 1959 r. NRA opracowała nowy regulamin biurowości i sprawozdawczości zespołów adwokackich;
- d) w zakresie planowania dopływu nowych kadr do adwokatury — opracowanie przez Wydział Wykonawczy NRA planu dopływu nowych kadr do adwokatury. Plan ten został opracowany i złożony Ministrowi Sprawiedliwości w dniu 21 maja 1957 r. Z przyczyn od Naczelnej Rady Adwokackiej niezależnych nie nastąpiła realizacja tego planu. Jednakże trzeba podkreślić, że w okresie sprawozdawczym stan liczbowy adwokatury wykazywał pewną tendencję do stabilizacji (w dniu 31.XII.1956 r. — 5 291 adwokatów, 31.XII.1958 r. — 5 623 adwokatów, w dniu 1.V. 1959 r. — 5 658 adwokatów), przy jednoczesnym dość znacznym wzroście liczby aplikantów adwokackich (w dn. 31.XII.1956 r. — 190 aplikantów, w 1959 r. — 353 aplikantów adw.). To ostatnie zjawisko należy ocenić pozytywnie;
- e) w zakresie podniesienia poziomu zawodowego adwokatury — opracowanie regulaminów ustalających zasady kształcenia aplikantów adwokackich i przeprowadzania egzaminów adwokackich. Zadanie to zostało wykonane przez opracowanie i uchwalenie:
- 1) w 1957 r. — regulaminu egzaminu kwalifikacyjnego dla kandydatów na aplikantów adwokackich,
  - 2) w 1958 r. — regulaminu kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego,
  - 3) w 1959 r. — projektu kodeksu etyki zawodowej.

f) w zakresie ustawodawstwa — podjęcie wysiłków zmierzających do wprowadzenia gwarancji prawnych zabezpieczających przestrzeganie praworządności. W szczególności Naczelna Rada Adwokacka postulowała:

- 1) zapewnienie obronie realnego udziału w toku całego postępowania karnego. W niewielkiej jedynie mierze postulat ten został uwzględniony przez ustawę z 28.III.1958 r. (nowelizacja art. art. 80, 83, 84 i 200 k.p.k.), tak że sprawa pozostaje nadal otwarta i aktualna,
- 2) uchylenie przepisów prawnych przewidujących możliwość nałożenia na adwokata grzywny w zakresie policji sesyjnej. Postulat ten został zrealizowany w drodze znowelizowania art. 38 prawa o ustroju sądów powszechnych przez ustawę z dnia 29.V. 1957 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 133),
- 3) ustanowienie sądownictwa administracyjnego. Dezyderat ten nie został zrealizowany,
- 4) dopuszczenie zastępstwa adwokackiego w postępowaniu w sprawach ze stosunku pracy, toczącym się przed zakładowymi komisjami rozjemczymi i instancjami związkowymi. W związku z przygotowywaną nowelizacją tych przepisów Naczelna Rada Adwokacka wystąpiła w dniu 15.VI.1959 r. z memoriałem domagającym się dopuszczenia udziału obrony adwokackiej co najmniej w II instancji,
- 5) dopuszczenie zastępstwa adwokackiego w postępowaniu karno-administracyjnym. Dezyderat ten został zrealizowany przez ustawę z dnia 2.XII.1958 r. (Dz. U. Nr 77, poz. 396), dopuszczającą zastępstwo adwokackie w niektórych sprawach toczących się w I instancji i we wszystkich sprawach II instancji,
- 6) dopuszczenie zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed państwowymi komisjami arbitrażowymi. Postulat ten nie czekał się realizacji.

4. Ustrój adwokatury

W czasie kadencji ustępującej obecnie Naczelnej Rady Adwokackiej dwukrotnie nastąpiła zmiana ustroju adwokatury:

- 1) pierwsza zmiana została dokonana przez ustawę z 19.XI.1956 r. (Dz. U. Nr 54, poz. 248),
- 2) druga zmiana została dokonana przez nowelę z 5.XI.1958 r. (Dz. U. Nr 68, poz. 337).

Ustawa z 19.XI.1956 r. opierała się w dużej mierze na projektach opracowanych w 1956 r. przez poprzednią Naczelną Radę Adwokacką, pochodzącą z nominacji. Ustawa z 1956 r. odpowiadała dążeniom adwokatury i była przez nią bardzo życzliwie przyjęta. Ustawa ta wprowadziła instytucję Zjazdu Adwokatury, przywróciła samorządowi adwokackiemu wymiar sprawiedliwości dyscyplinarnej, rozszerzyła zakres działania NRA, przedłużyła z 2 do 3 lat aplikację adwokacką, zwiększyła ochronę prawną adwokata, w znacznym stopniu zniósła ingerencję administracji państwowej w sprawy adwokatury.

Już w końcu 1957 r. Ministerstwo Sprawiedliwości przystąpiło do opracowywania projektu następnej nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury. Przygotowano kilka kolejnych wersji nowelizacji, przy czym niektóre z nich były przedstawione NRA do zaopiniowania.

Wiele projektowanych zmian budziło zasadnicze zastrzeżenia samorządu adwokackiego i dlatego NRA przedstawiała Ministrowi Sprawiedliwości i Sejmowi swoje stanowisko w tej sprawie. Zagadnienie to znalazło również odbicie w obszernej polemice prasowej, która poprzedziła uchwalenie ustawy przez Sejm. W polemice tej zabierało głos kilku przedstawicieli NRA, występując w obronie postulatów adwokatury. Problemowi nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury poświęcone było specjalne zebranie plenarne Naczelnej Rady Adwokackiej z 27.IX. 1958 r., które powzięło uchwałę precyzującą stanowisko adwokatury.

Ustawa z 5.XI.1958 r. zwiększyła uprawnienia nadzorcze Ministra Sprawiedliwości, wprowadziła obowiązek odbycia aplikacji sądowej przed aplikacją adwokacką, zmieniła tryb wpisywania na listę adwokacką b. sędziów i prokuratorów, wprowadziła prawo weta Ministra Sprawiedliwości przeciwko wpisom na listę adwokatów i aplikantów adwokackich, nadała uprawnienie Ministrowi Sprawiedliwości do tymczasowego zawieszania adwokatów, w stosunku do których wszczęto postępowanie dyscyplinarne, wreszcie przekazała Sądowi Najwyższemu rozpoznawanie rewizji od prawomocnych orzeczeń komisji dyscyplinarnych.

5. Opracowanie projektów nowych rozporządzeń dotyczących adwokatury

Naczelna Rada Adwokacka w czasie swej kadencji opracowała projekty 3 nowych rozporządzeń wykonawczych do ustawy o ustroju adwokatury, a mianowicie: rozporządzenie o zespołach adwokackich, rozporządzenie o postępowaniu dyscyplinarnym i rozporządzenie o wynagrodzeniu adwokatów.

Dwa pierwsze z wyżej wymienionych projektów zostały wzięte za podstawę wydanych przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzeń. Zarówno rozporządzenie z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95), jak i rozporządzenie z dnia 11.III.1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów (Dz. U. Nr 21, poz. 134) realizują część postulatów wysuwanych w tych dziedzinach przez samorząd adwokacki.

Projekt nowego rozporządzenia o wynagrodzeniu adwokatów, uchwalony przez Wydział Wykonawczy NRA dnia 13.III.1959 r., nie został jeszcze rozpatrzony przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Naczelna Rada Adwokacka, przygotowując tak ważne dla adwokatury projekty nowych przepisów, korzystała z pomocy specjalnych komisji, które zbierały materiał i uwagi od wszystkich rad adwokackich. Szczególnie trudne i wymagające wielkiego nakładu pracy było przygotowanie projektu nowego rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym. Temat ten opracowano dwukrotnie: w maju 1957 r. Naczelna Rada Adwokacka przekazała Ministrowi Sprawiedliwości pierwszą wersję, w czerwcu zaś 1958 r. przesłała drugi nowy projekt. Ten ostatni projekt, po wprowadzeniu pewnych zmian, uzyskał aprobatę Ministra Sprawiedliwości.

Nowe przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym ograniczyły tajność tego postępowania, zwiększyły uprawnienia pokrzywdzonego, wprowadził nowy tryb odwoławczy od postanowień rzeczników dyscyplinarnych, zmieniając szereg postanowień zmierzających do znacznego przyspieszenia dochodzeń.

Nowe przepisy o zespołach adwokackich usuwają rozbieżność pomiędzy poprzednio obowiązującymi normami (między rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości a tymczasowym regulaminem zespołów adwokackich) i starają się pogodzić możliwie pełną samodzielność zespołów z nadzorem rad adwokackich nad składem osobowym i gospodarką zespołów (uprawnienia do rozpatrywania odwołań).

6. Uchwalanie regulaminów

Naczelna Rada Adwokacka w okresie lat 1957 — 1959 włożyła wiele trudu w opracowanie regulaminów dotyczących działalności adwokatury i jej organów. Opracowanie każdego z tych regulaminów zlecono specjalnie w tym celu powołanym komisjom, następnie zbierano opinie rad adwokackich o projekcie wstępnym, w końcu projekt ten był dyskutowany i uchwalany przez Wydział Wykonawczy i Plenum NRA.

Uchwalono następujące regulaminy:

- 1) regulamin Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej (Plenum NRA z 7.II.1959 r.),
- 2) regulamin Zwoływania i Odbywania Zjazdu Adwokatury (Plenum NRA z 20.VI.1959 r.),
- 3) regulamin Komisji Rewizyjnej NRA (Plenum NRA z 21.VI.1959 r.),
- 4) regulamin dotyczący terminu wyborów członków organów adwokatury (Plenum NRA z 21.VI.1958 r.),
- 5) regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskie przy NRA (Plenum NRA z 17.I.1959 r.),
- 6) regulamin egzaminu kwalifikacyjnego dla kandydatów na aplikantów adwokackich (Plenum NRA z 5.X.1957 r.),
- 7) regulamin kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego (Plenum NRA z 13.XII.1958 r.),
- 8) regulamin wizytacji zespołów adwokackich i kancelarii adwokackich (Plenum NRA z 1.III.1958 r.),
- 9) instrukcję w sprawie przechowywania akt (Plenum NRA z 1.III.1958 r.).

Ponadto Wydział Wykonawczy NRA przedstawi zebraniu plenarnemu NRA, które ma się odbyć 26.IX.1959 r., projekt regulaminu w sprawie sposobu prowadzenia biurowości i form sprawozdawczości zespołów adwokackich. Wśród daleko zaawansowanych prac znajdują się poza tym projekty regulaminów działalności rzeczników dyscyplinarnych i wojewódzkich komisji dyscyplinarnych.

Jako uzupełnienie regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskie uchwalono instrukcję w sprawie zarządu tegoż Funduszu (uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 20.III.1959 r.).

Wreszcie NRA opracowała w 1959 r. projekt norm o zasadniczym znaczeniu dla adwokatury, mianowicie projekt Kodeksu etyki zawodowej, który ma być przedstawiony ogółowi adwokatury i poddany powszechnej dyskusji. Projekt Kodeksu etyki zawodowej stanowi próbę skodyfikowania i ujednoczenia zasad etycznych wytworzonych w zawodzie adwokackim w ciągu wielu dziesiątków lat.

Przedsięwzięcie to, nie mające jeszcze precedensu w historii adwokatury polskiej, a również nie zrealizowane w wielu krajach europejskich, spotkało się z aprobatą tak ze strony władz nadzorczych nad adwokaturą, jak i ze strony ZPP. Sądzić należy, że rychła realizacja tego zamierzenia odbędzie się z dużym pożytkiem i dla adwokatury, i dla całego społeczeństwa, zainteresowanego w należytym ukształtowaniu zasad etycznych adwokatury.

7. Rozpoznawanie odwołań od uchwał rad adwokackich

Jedną z najważniejszych i najbardziej absorbujących funkcji Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej było rozpatrywanie odwołań wnoszonych od uchwał rad adwokackich. W okresie sprawozdawczym, tj. w ciągu 34 miesięcy swej działalności (od 20.X.1956 r. do 1.IX.1959 r.), Naczelna Rada Adwokacka rozpoznała łącznie 524 odwołania.

Rodzaj spraw i wynik postępowania odwoławczego przedstawia poniższa tabela:

1) W sprawie przeniesienia siedziby:

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę rady adwokackiej	uchylono uchwałę rady adwokackiej
180	100	80 (w tym 43 sprawy do ponownego rozpoznania)

2) w sprawie umorzenia dochodzenia dyscyplinarnego:

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę rady adwokackiej	uchylono uchwałę rady adwokackiej
271	197	74 (w tym 34 sprawy do ponownego rozpoznania)

3) w sprawie przydziału do zespołu adwokackiego:

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę rady adwokackiej	uchylono uchwałę rady adwokackiej
73	56	17

8. Działalność samopomocowa

Ze względu na wyłączenie adwokatury z ubezpieczenia społecznego zagadnieniem wielkiej wagi jest także zorganizowanie samopomocy koleżeńskej, które by zapewniło minimum utrzymania członkom zawodu

niezdolnym na skutek choroby lub starości do pracy. To samo dotyczy pomocy finansowej dla niezdolnych do pracy wdów i sierot po adwokatach.

Początkowo zadania te spełniał działający do 1.IV.1959 r. Fundusz Zasiłków przy NRA, który wypłacał corocznie przeszło 2 000 000 zł zapomóg na rzecz około 400 osób. Zapomogi te były przyznawane na okres i w wysokości według uznania Wydziału Wykonawczego NRA.

Uznając konieczność zmiany i rozszerzenia działalności dotychczasowego Funduszu Zasiłków, Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła na posiedzeniu plenarnym w dniu 17.I.1959 r. przekształcenie Funduszu Zasiłków w Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej. Ten nowy Fundusz rozpoczął działalność z dniem 1.IV.1959 r.

Nowy regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przewiduje, że adwokat ma prawo do pobierania 1 200 zł miesięcznie zasiłku koleżeńskiego po ukończeniu 65 roku życia i po 25 latach pracy adwokackiej, jeżeli zaprzestał on wykonywania praktyki.

Adwokaci nie odpowiadający tym warunkom, lecz niezdolni do pracy, mogą uzyskiwać tzw. zasiłki uznaniowe.

Wprowadzenie 60-złotowej składki miesięcznej na ce'le Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej zapewniło wpływ roczny około 4 000 000 zł, co pozwoliło prawie na podwojenie sum wydatkowanych dotychczas na samopomoc koleżeńską.

Ta dokonana przez NRA zmiana stanowi niewątpliwie znaczny postęp w dziedzinie zabezpieczenia adwokatów na wypadek starości i inwalidztwa.

Szczegółowe dane cyfrowe dotyczące Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej zawarte są w części finansowej sprawozdania.

Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej, obradujące 17.I.1959 r., uchwaliło dezyderaty, które powinny być zrealizowane w ciągu 1960 r. a mierzające:

- 1) do przyznania zasiłku koleżeńskiego, bez względu na wiek — po 30 latach pracy adwokackiej,
- 2) do podwyższenia zasiłku koleżeńskiego do kwoty 1 500 zł miesięcznie z jednoczesnym podwyższeniem składki z 60 zł na 80 zł miesięcznie.

9. Opodatkowanie adwokatury

W 1958 roku Ministerstwo Finansów wysunęło projekt zmiany opodatkowania adwokatów pracujących w zespołach adwokackich.

Początkowo projektowano obciążenie wynagrodzeń otrzymywanych w zespołach adwokackich podatkiem dochodowym. Na skutek złożenia przez Naczelną Radę Adwokacką odpowiednio uzasadnionego memoriału projekt ten wycofano, zgłoszono natomiast projekt znacznego powiększenia skali podatku od wynagrodzeń, która to skala miałaby dotyczyć tylko adwokatów pracujących w zespołach, ewentualnie kilku innych nielicznych grup podatników.

Wydział Wykonawczy NRA uchwalił w dniu 7.XI.1958 r. tekst memoriału protestującego przeciwko takiej dyskryminacji podatkowej adwokatury.

Memoriał ten został przedstawiony odpowiednim władzom rządowym i Sejmowi.

Jednakże ustawa z dnia 31.I.1959 r. o zmianie ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 11, poz. 60) wprowadziła zmianę systemu opodatkowania polegającą na tym, że wynagrodzenia adwokatów zespołonych przewyższające 5 000 zł miesięcznie podlegają obciążeniu według skali obowiązującej w podatku dochodowym. Gwałtowny skok skali podatkowej przy wynagrodzeniach przewyższających 5 000 zł powoduje, że niemal cała nadwyżka ponad 5 000 zł zostaje przeznaczona na podatek.

Ten stan rzeczy budził i nadal budzi uzasadnione zastrzeżenia adwokatury. Naczelna Rada Adwokacka wielokrotnie występowała o zniesienie bądź złagodzenie wyżej opisanego stanu rzeczy, jednakże starania te, jak dotychczas, nie przyniosły żadnego pozytywnego rezultatu.

W kwietniu 1959 r. Naczelna Rada Adwokacka wszczęła starania w Ministerstwie Finansów i Ministerstwie Sprawiedliwości o przyznanie adwokatom pracującym w zespołach adwokackich prawa potrącania od podstawy wymiaru podatku od wynagrodzeń 20% na koszty uzyskania. Rezultat powyższych starań nie jest jeszcze wiadomy.

10. „Palestra“

Od stycznia 1957 r. „Biuletyn NRA“ przekształcony został w „Palestrę“ — organ Naczelnej Rady Adwokackiej.

Wybrane w październiku 1956 r. nowe naczelne władze adwokatury powołały Komitet Redakcyjny w składzie następującym: Przewodniczący — adw. Stanisław Janczewski, członkowie — adw. Marian Cieślak, adw. Stanisław Garlicki, adw. Zdzisław Krzemiński, prof. Józef Litwin, adw. Borys Ołomucki, adw. Władysław Pocię, adw. Franciszek Sadurski i adw. Zygmunt Warman.

W ciągu roku 1957 nastąpiły zmiany w składzie Komitetu Redakcyj-

nego. Ustąpili z Komitetu: adw. Fr. Sadurski na skutek powołania go na stanowisko Wiceministra Sprawiedliwości i adw. Z. Warman w związku z objęciem stanowiska sędziego Sądu Najwyższego.

Skład Komitetu został uzupełniony przez powołanie do jego składu w charakterze członków adw. Władysława Żywickiego, adw. Adolfa Dąba i adw. Stanisława Rybczyńskiego.

Sekretarzem Komitetu jest adw. Ołomucki. Funkcję Sekretarza Redakcji pełni adw. Krzemiński.

Posiedzenia Komitetu Redakcyjnego odbywają się 2 razy w miesiącu. Ogólna liczba odbytych w okresie sprawozdawczym posiedzeń wynosi 62. Z posiedzeń są sporządzane protokoły.

Do zadań Komitetu Redakcyjnego należy ocena nadesłanych materiałów i ich kwalifikowanie do druku, ustalanie treści numeru oraz omawianie otrzymywanej korespondencji i innych spraw związanych z wydawaniem pisma.

Przy ocenie nadsyłanych artykułów Komitet Redakcyjny korzysta często z pomocy specjalistów w różnych dziedzinach prawa.

Współpracują z Komitetem w charakterze autorów i opiniodawców koledzy adwokaci, sędziowie, prokuratorzy, profesorowie uniwersytetów, młodsze siły naukowe i aplikanci adwokaccy.

W okresie od 1957 roku do września 1959 r. w skorowidzu imiennym figuruje przeszło 130 nazwisk autorów (niektóre z tych nazwisk powtarzają się kilkakrotnie w okresie sprawozdawczym) oraz z górą 30 nazwisk recenzentów.

Tematyka artykułów drukowanych w „Palestrze” obejmuje szeroki zakres zagadnień. Zadaniem Komitetu jest przede wszystkim zaspokajanie potrzeb szerokiej rzeszy adwokackich, głównych odbiorców „Palestry”, przez dostarczanie im opracowań rozwiązujących trudności teoretyczne i praktyczne, spotykane w pracy zawodowej.

Poza artykułami z zakresu różnych dziedzin prawa „Palestra” poświęca dużo miejsca zagadnieniom dotyczącym zasad wykonywania zawodu, etyki adwokackiej i życia izb adwokackich. Służą temu celowi — poza licznymi artykułami — uchwały Wydziału Wykonawczego i plenarnych posiedzeń Naczelnej Rady Adwokackiej, orzecznictwo Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i kronika terenowa, dostarczana przez korespondentów „Palestry” wyznaczonych przez miejscowe rady adwokackie.

Artykuły historyczne i wspomnienia utrwalają w pamięci czytelników dorobek poprzednich pokoleń adwokackich.

Recenzje i wykazy nadesłanych książek zaznajamiają z najnowszą literaturą prawniczą.

Na ogólną liczbę 216 publikacji zamieszczonych w „Palestrze“ w ciągu niespełna trzech lat było:

artykułów o tematyce ogólnoadwokackiej	57
„ historycznych i pamiętnikarskich	31
„ z zakresu prawa cywilnego	35
„ „ „ „ karnego	36
„ „ „ ubezpieczenia społecznego	9
„ o tematyce różnej	38
Recenzji książek prawniczych było	10

Odrębną grupę publikacji stanowią: 201 uchwał posiedzeń plenarnych i Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej oraz 42 orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Ponadto Komitet wydał kilka wkładek do numeru, mających duże znaczenie praktyczne dla czytelników.

Komitet Redakcyjny za pośrednictwem ankiet, ułatwiających kontakt z czytelnikiem, zasięga opinii czytelników co do charakteru i kierunku pisma oraz co do tematyki poruszanych zagadnień.

Wykonanie techniczne miesięcznika Komitet Redakcyjny powierzył Wydawnictwu Prawniczemu, które dokonuje wszelkich prac związanych z przygotowaniem numeru do druku i wykonaniem strony graficznej pisma.

Inne prace wydawnicze, jak kolportaż, obliczanie wynagrodzeń autorских, przygotowywanie materiałów przesyłanych Wydawnictwu Prawniczemu oraz wszystkie czynności kancelaryjne wykonuje biuro Redakcji „Palestry“.

W roku 1957 „Palestra“ ukazywała się jako kwartalnik, w roku 1958 wydano 8 numerów czasopisma, a od roku 1959 „Palestra“ jest miesięcznikiem.

W okresie sprawozdawczym ogólna liczba numerów „Palestry“ wynosi 21, wydanych w 19 zeszytach o objętości przeciętnie 7—8 arkuszy wydawniczych i o nakładzie 6.160 egzemplarzy.

„Palestra“ jest pismem deficytowym, subsydiowanym przez Naczelną Radę Adwokacką (zob. dokładne dane w sprawozdaniu finansowym NRA, gdyż „Palestra“ nie prowadzi odrębnej księgowości).

Odbiorcami „Palestry“ są członkowie izb adwokackich.

Przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, sądownictwa, prokuratury, komitetów partyjnych, niektórych instytucji państwowych i naukowych oraz zagranicznych ośrodków polonijnych otrzymują „Palestrę“ bezpłatnie.

Prenumeraty w szerszym zakresie „Palestra“ nie prowadzi.

Od czwartego kwartału br. Komitet Redakcyjny, na życzenie większości czytelników, zamierza przejąć od „Nowego Prawa“ wydawanie „Informatora bieżących materiałów prawnych“, który ukazywałby się dwa razy do roku w formie wkładki do „Palestry“.

Z inicjatywy Komitetu Redakcyjnego i przy poparciu finansowym Naczelnej Rady Adwokackiej, w połowie 1960 roku wyjdzie bibliografia historii adwokatury polskiej w opracowaniu kustosa Biblioteki Narodowej w Warszawie.

Staraniem Komitetu zostało także zorganizowane przy Redakcji „Palestry“ archiwum adwokatury polskiej, które gromadzi pamiątki po adwokatach, ich życiorysy, fotografie, a także stare druki i inne przedmioty mające historyczną wartość przyczynku do dziejów adwokatury polskiej.

Ponadto Redakcja „Palestry“ prowadzi dział dokumentacji prasowej, prenumerując wycinki z prasy dotyczące zagadnień związanych z adwokaturą oraz kilka dzienników i czasopism stołecznych.

11. Dyscyplina adwokatury

Nowela z 19.XI.1956 r. do ustawy o ustroju adwokatury przekazała całość uprawnień z zakresu dyscypliny zawodowej pochodzącym z wyboru komisjom dyscyplinarnym i rzecznikom dyscyplinarnym rad adwokackich. Ten fakt stworzył zarazem dla samorządu adwokackiego poważny obowiązek przestrzegania tego, aby postępowania dyscyplinarne przebiegały sprawnie i zgodnie z przepisami.

W początkowym okresie urzędowania pierwszych pochodzących z wyboru władz dyscyplinarnych miało miejsce szereg niedociągnięć, w szczególności — wiele dochodzeń prowadzonych przez rzeczników dyscyplinarnych cechowała nie usprawiedliwiona powolność.

Naczelna Rada Adwokacka, stwierdziwszy te objawy, przedsięwzięła energiczne kroki zmierzające do usunięcia zauważonych braków. W ogóle zagadnienie usprawnienia postępowania dyscyplinarnego stanowiło przedmiot stałej troski NRA, która w tym względzie przedsięwzięła następujące środki zaradcze:

- 1) wprowadziła tryb odwoławczy do NRA od postanowień rzeczników dyscyplinarnych w sprawie zaniedbania lub umorzenia dochodzeń dyscyplinarnych (uchwały z 2.XI.1956 r. i 15.III.1957 r.),
- 2) wprowadziła dla rzeczników dyscyplinarnych termin 3-miesięczny do przeprowadzenia dochodzenia (uchwała z 27.IX.1957 r.),

- 3) opracowała i przedstawiła Ministrowi Sprawiedliwości dwa projekty nowego rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym; projekty te zostały wzięte za podstawę prac Ministerstwa Sprawiedliwości nad nowymi przepisami dyscyplinarnymi dla adwokatów,
- 4) wprowadziła okresową sprawozdawczość dotyczącą postępowań dyscyplinarnych,
- 5) zarządziła wizytacje rad adwokackich ze szczególnym uwzględnieniem kontroli pracy rzeczników dyscyplinarnych,
- 6) zainicjowała akcje prasowe na łamach „Palestry“ mobilizujące opinię adwokatury,
- 7) przekazała dochodzenia prowadzone przeciwko członkom organów adwokatury Rzecznikowi Dyscyplinarnemu NRA (uchwała z 3.I. 1958 r.),
- 8) zorganizowała ogólnopolski zjazd rzeczników dyscyplinarnych z udziałem przedstawicieli wojewódzkich komisji dyscyplinarnych,
- 9) opracowała projekty: Kodeksu etyki zawodowej, regulaminu czynności rzeczników dyscyplinarnych i regulaminu wojewódzkich komisji dyscyplinarnych.

Znaczna część dezyderatów wysuwanych przez samorząd adwokacki w sprawie usprawnienia postępowania dyscyplinarnego została zrealizowana przez przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 11.III. 1959 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 134).

Specjalnego omówienia wymaga działalność Rzecznika Dyscyplinarnego NRA.

Wprowadzona przez ustawę z dnia 19 listopada 1956 r. funkcja Rzecznika Dyscyplinarnego NRA sprowadzała się początkowo wyłącznie do popierania oskarżenia w sprawach dyscyplinarnych przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną. Dopiero uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 3 stycznia 1958 r. rozszerzyła kompetencję Rzecznika Dyscyplinarnego NRA, zlecając mu prowadzenie dochodzeń dyscyplinarnych przeciwko członkom organów adwokatury.

W początkowym okresie swej działalności, tj. przed wejściem w życie nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o postępowaniu dyscyplinarnym, Rzecznik Dyscyplinarny NRA był w swej pracy kontrolowany przez Wydział Wykonawczy mniej więcej w takim zakresie, jak rzecznik dyscyplinarny przez radę adwokacką, gdyż wszystkie postanowienia o umorzeniu czy zaniechaniu dochodzenia dyscyplinarnego wymagały dla swej ważności zatwierdzenia przez Wydział Wykonawczy. Obecnie ta kontrola zarówno co do umorzenia, jak i zaniechania docho-

dzenia, zgodnie z przepisami nowego rozporządzenia, sprawowana jest przez komisję dyscyplinarną.

Istniejąca w przepisach o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów luka dotycząca właściwości wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej, mającej rozpoznawać sprawy członków organów adwokatury, wypełniona została uchwałą Wydziału Wykonawczego, na podstawie której Rzecznik Dyscyplinarny NRA zwraca się w konkretnym wypadku do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej o wyznaczenie odpowiedniej wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej.

W pracy swej Rzecznik Dyscyplinarny, poza zwykłymi trudnościami postępowania dyscyplinarnego, spotykał się z trudnościami wynikającymi ze swoistości jego pracy. Jeżeli weźmie się pod uwagę, że Wydział Wykonawczy kładł specjalny nacisk na to, by czynności dochodzenia dokonywane były przez Rzecznika Dyscyplinarnego (bądź przez jego zastępców) osobiście, to trudności te przedstawiają się we właściwym świetle.

Ta swoistość pracy Rzecznika Dyscyplinarnego NRA spowodowała, że powołanych zostało przez Naczelną Radę Adwokacką 6 zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego NRA, ale i ta liczba — w zestawieniu z liczbą przeprowadzonych dochodzeń dyscyplinarnych i sesji Wyższej Komisji Dyscyplinarnej — nie może być uznana za zbyt wielką.

Mimo wspomnianych wyżej trudności, w pracy Rzecznika Dyscyplinarnego NRA nie powstały większe zaległości.

Sprawozdanie statystyczne Rzecznika Dyscyplinarnego NRA co do dochodzeń prowadzonych przeciwko członkom władz adwokatury przedstawia się następująco:

1. w okresie sprawozdawczym wpłynęło ogółem	65 spraw
2. postanowień o umorzeniu dochodzenia wydano w	30 sprawach
3. aktów oskarżenia wydano w	8 „

Razem załatwiono 38 spraw

4. w 3 sprawach zawieszono postępowanie ze względu na toczące się postępowanie karne.

Na dzień 1 września 1959 r. pozostało do załatwienia spraw 24. ,

12. Wizytacje rad adwokackich

W ramach koordynowania działalności wojewódzkich rad adwokackich i nadzoru nad ich działalnością Naczelna Rada Adwokacka przeprowadziła szereg wizytacji rad adwokackich. Wizytacje te były dokonywane przez grupy 2-osobowe, delegowane spośród członków Wydziału Wy-

konawczego NRA. Wizytacje dotyczyły rad adwokackich w Białymstoku, Kielcach, Olsztynie, Zielonej Górze i Warszawie. Z przebiegu wizytacji sporządzano szczegółowe protokoły, zawierające również zalecenia polustracyjne.

Naczelna Rada Adwokacka projektowała dokonanie wizytacji większości rad adwokackich, jednakże plan ten nie został wykonany ze względu na trudności wynikające z małej liczebności członków Wydziału Wykonawczego oraz wobec obciążenia Wydziału Wykonawczego dużą ilością bieżących spraw (w szczególności odwołań).

13. Aplikacja adwokacka

W okresie sprawozdawczym Naczelna Rada Adwokacka wielokrotnie zajmowała się zagadnieniem należytego ukształtowania aplikacji adwokackiej, uważając zagadnienie to za pierwszoplanowe.

Wobec ogromnej dysproporcji zachodzącej między liczbą osób zgłaszających się do aplikacji adwokackiej a liczbą wolnych etatów aplikanckich — należało, dla uniknięcia dowolności, ustalić kryterium, według którego powinna nastąpić eliminacja kandydatów. Naczelna Rada Adwokacka doszła do wniosku, że najważniejszym kryterium decydującym o dopuszczeniu do aplikacji adwokackiej będzie poziom wiedzy i inteligencji kandydata. Realizując tę zasadę, NRA uchwaliła 5.X.1957 r. regulamin egzaminu kwalifikacyjnego dla kandydatów na aplikantów adwokackich i od tej daty wpisywanie na listę aplikantów adwokackich odbywa się przy przyjęciu za podstawę wyników tego egzaminu. W dużej mierze gwarantuje to napływ do adwokatury należytego i wartościowego elementu spośród licznej rzeszy osób zgłaszających się do aplikacji.

Duże znaczenie dla prawidłowego ukształtowania przebiegu aplikacji adwokackiej ma uchwalony 13.XII.1958 r. przez NRA nowy regulamin kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego.

W sprawach dotyczących aplikacji adwokackiej Naczelna Rada Adwokacka powzięła w okresie sprawozdawczym następujące uchwały natury ogólnej:

- 1) 1.III.1958 r. — w sprawie terminu egzaminów adwokackich, które mogą się odbywać raz, ewentualnie dwa razy do roku: na wiosnę i na jesieni;
- 2) 21.VI.1958 r. — w sprawie zasad wynagradzania aplikantów adwokackich;

- 3) 25.V.1957 r. — w sprawie zezwolenia w wyjątkowych wypadkach na objęcie radcostwa prawnego po odbyciu przez aplikanta adwokackiego połowy aplikacji;
- 4) 12.XII.1958 r. — w sprawie corocznego ustalania liczby etatów aplikanckich, przy czym etaty te dotyczą tak aplikantów przydzielonych do zespołów, jak i odbywających aplikację u adwokatów indywidualnych.

W okresie sprawozdawczym NRA dążyła do powiększenia w miarę możliwości liczby etatów aplikanckich uważając, że najwłaściwszą drogą dostępu do adwokatury jest aplikacja adwokacka. Podwojenie w okresie sprawozdawczym liczby etatów aplikanckich świadczy o pomyślnej realizacji przez adwokaturę jej zamierzeń w tej dziedzinie. Dalsze pożądane zwiększenie liczby aplikantów stało się niemożliwe ze względu na trudności finansowe, w jakich znalazły się zespoły adwokackie po wprowadzeniu w 1959 r. nowych, dotkliwych obciążeń podatkowych obok jednoczesnego zwiększenia czynszów za lokale biurowe.

14. Współpraca z zagranicą

W okresie sprawozdawczym Naczelna Rada Adwokacka powołała komisję Współpracy Kulturalnej z Zagranicą pod przewodnictwem sekretarza NRA adw. Władysława Żywickiego, której zleciła nawiązanie i realizację kontaktów z adwokaturą innych krajów oraz opiekę nad ruchem turystycznym adwokatów.

W 1958 r. Zrzeszenie Prawników Polskich wysłało delegację prawników polskich do Anglii. W skład tej delegacji wchodził adw.: Zygmunt Albrecht, Stanisław Garlicki i Jerzy Sawicki. Rewizyta prawników angielskich w Polsce, zorganizowana przez Zrzeszenie Prawników Polskich łącznie z Naczelną Radą Adwokacką, odbyła się w sierpniu 1959 r. W trakcie tej rewizyty goście angielscy byli podejmowani przez Naczelną Radę Adwokacką, Radę Adwokacką w Warszawie i Radę Adwokacką w Łodzi oraz odwiedzili jeden z zespołów warszawskich.

W okresie sprawozdawczym Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej podejmowało szereg prawników zagranicznych, którzy przebywali w Warszawie w związku z rozmaitymi zjazdami i konferencjami międzynarodowymi (prawnicy z ZSRR, Niemiec, Indii itd.).

Dużym osiągnięciem Komisji Współpracy z Zagranicą było uzyskanie w Orbisie na początku 1958 r. specjalnej puli wycieczkowej przeznaczonej dla adwokatury.

Komisja Współpracy z Zagranicą zajmowała się w 1958 r. rozprawianiem między adwokaturę całego kraju przeszło 80 miejsc wycieczkowych. Poczynając od 1959 r. uzyskano rozdział miejsc przez Orbis na rzecz poszczególnych rad adwokackich, przy czym tylko nieliczne, szczególnie atrakcyjne wycieczki były nadal przydzielane centralnie, tj. za pośrednictwem Naczelnej Rady Adwokackiej.

15. Ogólne dane o działalności Naczelnej Rady Adwokackiej

W okresie sprawozdawczym odbyło się:

- 1) 12 posiedzeń plenarnych NRA,
- 2) 67 posiedzeń Wydziału Wykonawczego NRA,
- 3) 63 posiedzenia Prezydium NRA.

Na posiedzeniach plenarnych i posiedzeniach Wydziału Wykonawczego rozpatrzone ogółem 1019 spraw. Z tego:

1. odwołań od uchwał rad adwokackich w sprawach:

o przeniesienie siedziby	180
o umorzeniu dochodzenia przez rzecznika dyscyplinarnego	271
przydziału do zespołu adwokackiego	73
2. uchwalono regulaminów i instrukcji
3. powzięto uchwał w sprawach ogólnych
4. udzielono opinii o projektach aktów ustawodawczych
5. powzięto różnych uchwał Wydziału Wykonawczego (wymienione na końcu nin. pkt)

Razem 1 019

Przedmiotem obrad posiedzeń plenarnych Naczelnej Rady Adwokackiej były następujące sprawy:

- 1) 20 i 21.X.1956 r. — uchwalenie rezolucji ideowej, wybory W.W.,
- 2) 5 i 6.I.1957 r. — program prac NRA, wybory członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, zmiana regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich,
- 3) 30.III.1957 r. — zmiana regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich, uchwała w sprawie przyjmowania spraw poprzednio prowadzonych przez innego adwokata, uchwała w sprawie postępowania w wypadku wniesienia przeciwko adwokatowi zniestawiających skarg,
- 4) 25.V.1957 r. — uchwała w sprawie wprowadzenia egzaminów kwalifikacyjnych dla kandydatów na aplikantów adwokackich, uchwała w sprawie zajęć ubocznych aplikantów adwokackich,

- 5) 5.X.1957 r. — uchwalenie regulaminu egzaminu kwalifikacyjnego dla aplikantów adwokackich, sprawa obron w tzw. procesach tajnych, uchwała w sprawie przenoszenia aplikantów adwokackich do innej miejscowości,
- 6) 1.III.1958 r. — uchwalenie instrukcji w sprawie wizytacji zespołów adwokackich i kancelarii indywidualnych, uchwalenie instrukcji w sprawie przechowywania akt, uchwała w sprawie terminu egzaminów adwokackich, sprawa tabliczek informacyjnych,
- 7) 21.VI.1958 r. — zniesienie zespołów dwuosobowych i filij zespołów adwokackich, regulamin wyborów nowych rad adwokackich, uchwała w sprawie wynagradzania aplikantów adwokackich,
- 8) 27.IX.1958 r. — rezolucja w sprawie nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury,
- 9) 13.XII.1958 r. — uchwalenie regulaminu kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego,
- 10) 17.I.1959 r. — uchwalenie regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich i regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA,
- 11) 7.II.1959 r. — zmiana regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich,
- 12) 20.VI.1959 r. — uchwalenie regulaminu zwoływania i odbywania Zjazdu Adwokatury, przedłużenie terminu likwidacji filij zespołów adwokackich.

Poza uchwaleniem regulaminów i instrukcyj oraz poza rozpatrywaniem odwołań od uchwał wojewódzkich rad adwokackich Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej podejmował uchwały:

1. w sprawie opinii co do wpisów na listy adwokatów i aplikantów adwokackich	54
2. w sprawie opinii co do skreśleń z listy adwokatów i aplikantów adwokackich	25
3. w sprawie dopuszczenia do egzaminu adwokackiego	22
4. w sprawie zwolnienia od egzaminu adwokackiego	2
5. w sprawie ograniczenia z art. 3 ustawy o zmianie ustawy o ustroju adwokatury	18
6. w sprawie zarządu majątkiem NRA i b. Funduszem Zasiłków NRA	61
7. w sprawie wniesienia rewizji od prawomocnych orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej	4
8. w sprawie wglądu adwokatów w akta osobowe i dyscyplinarne	3

9. w sprawie odwołań od uchwał Komisji Samopomocy Koleżeńskie przy NRA (od 1.IV.1959 r.)	6
10. w sprawie podjęcia przez radę adwokacką uchwały o umorzeniu lub zaniechaniu dochodzenia dyscyplinarnego	7
11. w sprawach różnych (administracyjnych, porządkowych i innych)	183
R a z e m	385

W okresie sprawozdawczym Naczelna Rada Adwokacka przeniosła swe biura z nieodpowiedniego pomieszczenia przy ul. Trębackiej nr 4 do 7-pokojowego lokalu przy ul. Brackiej 20a, przy czym jedną izbę przeznaczyła na biuro Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, a drugą na potrzeby redakcji „Palestry“.

16. Wykaz ważniejszych uchwał NRA w sprawach ogólnych

W okresie sprawozdawczym NRA powzięła następujące uchwały w sprawach o znaczeniu ogólnym (skorowidz przedmiotowy alfabetyczny uchwał NRA z lat 1956 — 1958 został opublikowany jako wkładka do „Palestry“ nr 5 z 1959 r.):

I. Zasady wpisu na listę adwokatów

1. Sprawa zaliczania asesury do stażu sędziowskiego lub prokuratorowskiego (Wydz. Wyk. — 2.XI.1956 r.).
2. Skreślenie przez radę adwokacką adwokata nie mającego obywatelstwa polskiego (Wydz. Wyk. — 28.XII.1956 r.).
3. Sprawa wpisu na listę adwokatów b. obrońcy sądowego (Wydz. Wyk. — 1.II.1957 r.).
4. Sprawa uprawnień do wpisu na listę adwokatów osoby mającej staż prokuratorowski od 1.I.1938 r. do 1.X.1939 r., a następnie wykonującej zawód adwokata w okresie okupacji przez trzy lata (Wydz. Wyk. — 26.IV.1957 r.).
5. Sprawa zaliczania asesury do stażu sędziowskiego od momentu uzyskania tzw. votum sędziowskiego (Wydz. Wyk. — 3.I.1958 r.).
6. Sprawa stażu sędziowskiego przed ukończeniem wyższych studiów prawnych (Wydz. Wyk. — 3.I.1958 r.).
7. Zasięganie opinii przez rady adwokackie o b. pracownikach wymiaru sprawiedliwości ubiegających się o wpis na listę adwokatów (Wydz. Wyk. — 14.II.1958 r.).
8. Wpisywanie na listę adwokatów b. sędziów i prokuratorów (Wydz. Wyk. — 14.II.1958 r.).

9. Udzielanie przez członków organów adwokatury opinii o osobach ubiegających się o wpis na listę adwokatów (Wydz. Wyk. — 14.II.1958 r.).

10. Uzupelnienie uchwały Wydziału Wykonawczego z dnia 14.II.1958 r. w sprawie wpisywania na listę adwokatów b. sędziów i prokuratorów (Wydz. Wyk. — 28.III.1958 r.).

11. Sprawa wyjaśnienia, czy praca w charakterze referendarza śledczego w prokuraturze może być uważana za równoznaczną ze „stanowiskiem prokuratorskim“ w rozumieniu art. 41 pkt 2 u. o u.a. (Wydz. Wyk. — 11.IV.1958 r.).

12. Sprawa ponownego rozpatrzenia wniosku o wpis na listę adwokatów po prawomocnym odmownym rozstrzygnięciu takiego wniosku (Wydz. Wyk. — 20.VI.1958 r.).

13. Wyjaśnienie, czy pełnienie przez asesora lub referendarza śledczego prokuratury powiatowej obowiązków prokuratora powiatowego należy rozumieć jako „zajmowanie stanowiska prokuratora“ (Wydz. Wyk. — 9.I.1959 r.).

II. Uchwały dotyczące wykonywania zawodu adwokackiego

1. Sprawa zniesienia prowadzenia rejestru pism wysyłanych przez adwokatów za granicę (Wydz. Wyk. — 2.XI.1956 r.).

2. Łączenie z zawodem adwokata stanowiska kierownika szkoły dla pracujących (Wydz. Wyk. — 1.II.1957 r.).

3. Przyjmowanie przez adwokatów spraw prowadzonych poprzednio przez innego adwokata (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).

4. Sprawa pociągania do odpowiedzialności osób wnoszących bezpodstawne a znieważające skargi na adwokatów (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).

5. Sprawa zamieszkiwania adwokatów poza siedzibą urzędową (Plenum NRA — 25.V.1957 r.).

6. Pomoc prawna w postępowaniu rehabilitacyjnym b. uczestników Ruchu Oporu (Plenum NRA — 25.V.1957 r.).

7. Zakaz wykonywania przez adwokata pracy zawodowej ze względu na zajmowane stanowisko pracownika państwowego (art. 3 ustawy z dnia 19.XI.1956 r. o zmianie ustawy o ustr. adw.) (Wydz. Wyk. — 7.VI.1957 r.).

8. Wykonywanie przez adwokata praktyki w pobliżu miejscowości, w której małżonek adwokata zajmuje stanowisko prokuratora (Wydz. Wyk. — 7.VI.1957 r.).

9. Ferie sądowe (Wydz. Wyk. — 8.XI.1957 r.).
10. Sprawa skutków nieobecności obrońcy na rozprawie (Wydz. Wyk. — 29.XI.1957 r.).
11. Sprawa odwołań pięciu adwokatów od uchwały Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 27/29 czerwca 1957 r. dotyczącej działalności obrończej adwokatów w tzw. procesach tajnych (Plenum NRA — 5.X.1957 r.).
12. Sprawa wyjaśnienia, czy pełnienie funkcji nieetatowego członka prezydium rady narodowej stanowi zajęcie kolidujące z odbywaniem aplikacji adwokackiej (Wydz. Wyk. — 25.IV.1958 r.).
13. Zrzekanie się obron przez adwokatów w toku rozprawy (Plenum NRA — 21.VI.1958 r.).
14. Wynagrodzenie adwokatów w sprawie, w której adwokat występuje w imieniu kilku osób (Wydz. Wyk. — 5.IX.1958 r.).
15. Sprawa wyjaśnienia, czy zajmowane przez adwokata stanowisko członka Zarządu Przymusowego Prywatnych Właścicieli Nieruchomości jest sprzeczne z postanowieniem art. 57 ust. 1 u. o u.a. (Wydz. Wyk. — 24.X.1958 r.).
16. Zagadnienie tajemnicy zawodowej (Plenum NRA — 7.II.1959 r.).
17. Sprawa przeprowadzania rewizji w kancelariach adwokackich (Wydz. Wyk. — 20.III.1958 r.).
18. Sprawa tabliczek informacyjnych adwokatów praktykujących indywidualnie (Wydz. Wyk. — 20.III.1959 r.).

III. Uchwały w sprawie zespołów adwokackich

1. Sprawa przelania nadwyżki w zespole adwokackim z ryczałtu na fundusz izby, którego cele określi uchwała walnego zgromadzenia izby (Plenum NRA — 5 i 6.I.1957 r.).
2. Sprawa gospodarowania nadwyżkami uzyskanymi przez zespoły adwokackie z pobieranego przez klientów ryczałtu tytułem zwrotu ogólnych kosztów własnych zespołu (Wydz. Wyk. — 18.I.1957 r.).
3. Tablice informacyjne adwokatów będących członkami zespołów adwokackich (Wydz. Wyk. — 1.II.1957 r.).
4. Odmowa wyrażenia zgody na utworzenie zespołu adwokackiego w nieodpowiednim lokalu (Wydz. Wyk. — 21.VI.1957 r.).
5. Sprawa ubezpieczenia członków zespołów adwokackich od odpowiedzialności za ewentualne uchybienia procesowe (Wydz. Wyk. — 27.IX.1957 r.).

6. Uprawnienia rad adwokackich do rozpoznawania odwołań od uchwał zespołów adwokackich odmawiających przyjęcia w poczet członków zespołu (Wydz. Wyk. — 14.II.1958 r.).

7. Sprawa tabliczek informacyjnych (Plenum NRA — 1.III.1958 r.; Wydz. Wyk. — 12.IX. i 24.X.1958 r.).

8. Sprawa istnienia dwuosobowych zespołów adwokackich i filij zespołów adwokackich (Plenum NRA — 21.VI.1958 r.).

9. Zmiana uchwały NRA z dnia 5/6 stycznia 1957 r. w sprawie przeznaczenia na cele Funduszu Zasiłków NRA nadwyżek, ustalonych w zespołach adwokackich na dzień 31.XII.1958 r. z ryczałtów na koszty ogólne (Plenum NRA — 13.XII.1958 r.).

10. Sprawa udzielania pomocy prawnej w lokalu zespołu adwokackiego w ramach pracy rady prawnego Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Kolejarzy (Wydz. Wyk. — 9.I.1959 r.).

11. Sprawa wypłacania przez zespół adwokacki wynagrodzenia członkowi zespołu adwokackiego wyznaczonemu do prowadzenia sprawy z urzędu (Wydz. Wyk. — 24.IV.1959 r.).

12. Sprawa współpracy między oddziałami Związku Inwalidów Wojennych a zespołami adwokackimi (Wydz. Wyk. — 24.IV.1959 r.).

13. Sprawa przedłużenia terminu likwidacji filij zespołów adwokackich (Plenum NRA — 20.VI.1959 r.).

14. Sprawa tabliczek informacyjnych (Wydz. Wyk. — 19.VI.1959 r.).

15. Sprawa umieszczania przez zespoły adwokackie tabliczek informacyjnych w gmachach sądów i prokuratur (Wydz. Wyk. — 19.VI.1959 r.).

16. Sprawa lokali zespołów adwokackich w gmachach sądowych (Plenum NRA — 20.VI.1959 r.).

IV. Uchwały w sprawie postępowania dyscyplinarnego

1. Prawo wglądu do akt dyscyplinarnych adwokatów (Wydz. Wyk. — 2.XI.1956 r.).

2. Obowiązek rady adwokackiej zawiadamiania osób zainteresowanych o uchwałach zapadłych w trybie § 40 ust. 2 regulaminu rady adwokackiej w przedmiocie wyrażenia zgody na zaniechanie lub umorzenie dochodzenia przez rzecznika dyscyplinarnego oraz o pouczeniu ich o trybie zażalenia takiej uchwały (Wydz. Wyk. — 2.XI.1956 r.).

3. Stosowanie przepisów ustawy z dnia 27.IV.1956 r. o amnestii do postępowania dyscyplinarnego (Wydz. Wyk. — 30.XI.1956 r.).

4. Obowiązek kierowania się przez rady adwokackie przepisem § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14.VIII.1950 r.

(Dz. U. Nr 35, poz. 320) przy wydawaniu uchwały w przedmiocie zaniechania wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego (Wydz. Wyk. — 30.XI.1956 r.).

5. Brak uprawnień do tymczasowego zawieszenia adwokata w czynnościach zawodowych przez radę adwokacką (Wydz. Wyk. — 28.XII.1956 r.).

6. Niemożność uchylania w trybie nadzoru prawomocnych orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej (Wydz. Wyk. — 15.II.1957 r.).

7. Tryb zaskarżania postanowień rzecznika dyscyplinarnego w sprawie umorzenia dochodzenia (Wydz. Wyk. — 15.III.1957 r.).

8. Uchylenie prawomocnych orzeczeń dyscyplinarnych (Wydz. Wyk. — 26.IV.1957 r.).

9. Niemożność przeniesienia się adwokata do innej izby adwokackiej w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego (Wydz. Wyk. — 28.VI.1957 r.).

10. Sprawa wyjaśnienia, czy ostrzeżenie dziekańskie jest zaskarżalne (Wydz. Wyk. — 30.VIII.1957 r.).

11. Zobowiązanie rzeczników dyscyplinarnych rad adwokackich do zakończenia postępowania dyscyplinarnego w ciągu trzech miesięcy (Wydz. Wyk. — 27.IX.1957 r.).

12. Sprawa przekazywania Naczelnej Radzie Adwokackiej skarg na członków organów adwokatury (Wydz. Wyk. — 3.I.1958 r.).

13. Nadsyłanie Wydziałowi Wykonawczemu prawomocnych orzeczeń wojewódzkich komisji dyscyplinarnych (Wydz. Wyk. — 25.IV.1958 r.).

14. Sprawa pełnienia funkcji przez członka organów adwokatury, przeciwko któremu został wniesiony akt oskarżenia (Wydz. Wyk. — 25.IV.1958 r.).

15. Termin odwołania od postanowienia rzecznika dyscyplinarnego (Wydz. Wyk. — 3.VII.1959 r.).

V. Uchwały w sprawie aplikacji adwokackiej i egzaminu adwokackiego

1. Dopuszczenie do egzaminu adwokackiego osób zwolnionych przez Ministra Sprawiedliwości od aplikacji adwokackiej (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).

2. Uchylenie uchwały Plenum NRA z dnia 22.X.1955 r. o wpisie na listę aplikantów adwokackich tylko osób skierowanych na podstawie nakazów pracy przez Komisję Przydziału Pracy dla Absolwentów (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).

3. Sprawa ustalenia liczby wpisów na listę aplikantów adwokackich oraz egzaminów konkursowych (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).

4. Sprawa zajęć ubocznych aplikantów adwokackich (Plenum NRA — 25.V.1957 r.).
5. Sprawa przenoszenia siedziby aplikantów adwokackich do innej miejscowości (Plenum NRA — 5.X.1957 r.).
6. Sprawa urządzania przez rady adwokackie dodatkowych egzaminów adwokackich (Plenum NRA — 1.III.1958 r.).
7. Podwyższenie wynagrodzenia aplikantów adwokackich (Plenum NRA — 21.VI.1958 r.).
8. Sprawa zaliczenia na poczet aplikacji adwokackiej odbytej uprzednio aplikacji notarialnej (Wydz. Wyk. — 27.II.1959 r.).
9. Sprawa wypłacenia uposażenia aplikantowi adwokackiemu zawieszonemu w czynnościach zawodowych (Wydz. Wyk. — 19.VI.1959 r.).
10. Sprawa wpisu na listę aplikantów adwokackich oficera rezerwy odbywającego okresową służbę wojskową (Wydz. Wyk. — 19.VI.1959 r.).

VI. Uchwały w sprawie organów adwokatury

1. Zakaz łączenia stanowiska członka organów adwokatury z funkcją kierownika zespołu adwokackiego (Wydz. Wyk. — 2.XI.1956 r.).
2. Odmowa rady adwokackiej wglądu do akt osobowych (Wydz. Wyk. — 15.III.1957 r.).
3. Sprawa opieszalego wykonywania przez niektóre rady adwokackie decyzji Ministra Sprawiedliwości wydanych w trybie art. 25 ust. 2 ustawy o ustr. adw. (wpisy na listę adwokatów i aplikantów adwokackich) (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).
4. Plan dopływu nowych kadr do adwokatury (Plenum NRA — 30.III.1957 r.).
5. Udział adwokatury w walce o praworządność (Plenum NRA — 25.V.1957 r.).
6. Zakres zwierzchniego nadzoru nad działalnością adwokatury (Wydz. Wyk. — 7.VI.1957 r.).
7. Uprawnienie rad adwokackich do regulowania sposobu prowadzenia biurowości i sprawozdawczości przez adwokatów praktykujących indywidualnie (Wydz. Wyk. — 21.VI.1957 r.).
8. Kontrola rad adwokackich nad pracą adwokatów pod względem zawodowym i etycznym (art. 54 ustawy o u.a.), brak podstaw prawnych do wyłączenia rady adwokackiej od rozpatrywania spraw członka izby adwokackiej (Wydz. Wyk. — 21.VI.1957 r.).
9. Brak uprawnień do zaskarżenia uchwał rad adwokackich nie dotyczących praw poszczególnych osób (interpretacja uchwały w sprawie wywieszek adwokackich) (Wydz. Wyk. — 21.VI.1957 r.).

10. Udzielanie radom adwokackim do wglądu akt osobowych b. sędziów ubiegających się o wpis na listę adwokatów (Wydz. Wyk. — 9.VIII.1957 r.).

11. Interpretacja § 3 regulaminu rad adwokackich (Wydz. Wyk. — 11.IV.1958 r.).

12. Interpretacja § 33 regulaminu rad adwokackich (Wydz. Wyk. — 7.XI.1958 r.).

13. Sprawa udostępnienia władzom podręcznych akt adwokatów (Wydz. Wyk. — 21.XI.1958 r.).

14. Sprawa pełnienia funkcji przez adwokatów, będących członkami organów adwokatury, w razie wszczęcia przeciwko nim postępowania dyscyplinarnego (Wydz. Wyk. — 20.III.1959 r.).

17. Komisje działające przy NRA

A. Komisja Funduszu Samopomocy Koleżeńckiej

Komisja ta powołana została do życia z dniem 1 kwietnia 1959 r. w związku z utworzeniem Funduszu Samopomocy Koleżeńckiej, który przejął agendy istniejącego od roku 1954 Funduszu Zasiłków przy NRA.

Skład tej Komisji jest następujący:

Przewodniczący	—	adw. Michał Kulczycki, prezes NRA
Sekretarz	—	„ Ludwik Kołakowski
Członkowie	—	„ Mieczysław Hiszpański, skarbnik NRA
		„ Zygmunt Wrzosek
		„ Zygmunt Jacewski
		„ Stanisław Krysicki
		„ Witold Heintze

Do dnia 31 sierpnia 1959 r. Komisja odbyła 13 posiedzeń, na których rozpatrzone 350 spraw o zasiłki dla adwokatów oraz wdów i sierot po adwokatach.

B. Komisja do opracowania instrukcji o lustracji zespołów adwokackich i kancelarii indywidualnych

Przewodniczącym Komisji był adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Opracowana przez tę Komisję nowa instrukcja o lustracji zespołów adwokackich i kancelarii indywidualnych została uchwalona przez Naczelną Radę Adwokacką na posiedzeniu plenarnym w dniu 1 marca 1958 r.

C. Komisja do opracowania regulaminu kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego

Przewodniczącym Komisji był adw. Mieczysław Hiszpański, skarbnik NRA.

Komisja opracowała:

1) regulamin egzaminu kwalifikacyjnego dla kandydatów na aplikantów adwokackich, uchwalony na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 5.X.1957 r.

2) nowy regulamin kształcenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego. Regulamin uchwalony został na plenarnym posiedzeniu NRA w dniu 13 grudnia 1958 r., a następnie zatwierdzony na zasadzie art. 36 u. o u.a. przez Ministra Sprawiedliwości w dniu 27 grudnia 1958 r.

D. Komisja do opracowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów

Przewodniczącym Komisji był adw. Stanisław Janczewski, Wiceprezes NRA.

Komisja opracowała projekt rozporządzenia, który następnie uległ zmianom w związku z uwagami zgłoszonymi przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną. Ten drugi projekt przesłany został Ministerstwu Sprawiedliwości i stał się podstawą rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1959 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 134).

E. Komisja do opracowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich

Przewodniczącym Komisji był adw. Stanisław Janczewski, Wiceprezes NRA.

Opracowany przez Komisję projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich, po przyjęciu tego projektu przez Wydział Wykonawczy NRA, przesłany został w dniu 4 marca 1957 r. do Ministerstwa Sprawiedliwości. Projekt ten miał zastąpić rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w tym samym przedmiocie z dnia 14.VIII.1950 r. oraz tymczasowy regulamin zespołów adwokackich, a to wobec pewnych sprzeczności tego regulaminu z postanowieniami rozporządzenia, a częściowo także z ustawą o ustr. adw.

Nowe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich z dnia 31 marca 1958 r., oparte na projekcie Komisji, ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw Nr 22, poz. 95.

F. Komisja do opracowania regulaminu w sprawie sposobu prowadzenia⁷ biurowości i form sprawozdawczości zespołów adwokackich

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Opracowany przez Komisję projekt regulaminu w sprawie sposobu prowadzenia biurowości i form sprawozdawczości zespołów adwokackich przyjęty został przez NRA na posiedzeniu plenarnym w dniu 26 września 1959 r.

G. Komisja Finansowo-Podatkowa

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Komisja ta opracowywała memoriały w sprawach opodatkowania adwokatury, które Naczelna Rada Adwokacka przesyłała władzom rządowym i Sejmowi, o czym była już mowa w pkt 8 niniejszego sprawozdania.

H. Komisja do opracowania regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich

Przewodniczącym Komisji był adw. Michał Szuldenfrei, członek WW NRA.

Opracowany przez Komisję nowy regulamin walnych zgromadzeń izb adwokackich przyjęty został przez Plenum NRA w dniu 7 lutego 1959 r. Minister Sprawiedliwości zatwierdził ten regulamin dnia 10 lutego 1959 r.

I. Komisja do opracowania regulaminu Zjazdu Adwokatury

Przewodniczącym Komisji był adw. Michał Szuldenfrei, członek WW NRA.

Komisja opracowała regulamin Zjazdu Adwokatury, przyjęty następnie przez Naczelną Radę Adwokacką na posiedzeniu plenarnym w dniu 20 czerwca 1959 r. Regulamin ten zatwierdzony został przez Ministra Sprawiedliwości dnia 29 czerwca 1959 r.

J. Komisja do opracowania regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej

Przewodniczącym Komisji był adw. Michał Kulczycki, Prezes NRA.

Komisja po zebraniu od wszystkich rad adwokackich obszernego materiału dotyczącego różnych form ubezpieczeń adwokatów, opracowała nowy regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej oraz instrukcję w sprawie zarządzania Funduszem i trybu przyznawania zasiłków.

Regulamin i instrukcja uchwalone zostały przez Plenum NRA w dniu 17 stycznia 1959 r.

K. Komisja do opracowania instrukcji w przedmiocie przechowywania akt

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Opracowana przez Komisję instrukcja o przechowywaniu akt uchwalona została przez Naczelną Radę Adwokacką na posiedzeniu plenarnym w dniu 1 marca 1958 r., przy czym Wydział Wykonawczy upoważniony został do nadania instrukcji ostatecznej redakcji, a to w związku z koniecznością uzgodnienia przepisów instrukcji z Generalną Dyрекcją Archiwów Państwowych.

Ostateczny tekst instrukcji przyjęty został przez Wydział Wykonawczy NRA dnia 11 marca 1959 r.

L. Komisja do opracowania Kodeksu etyki zawodowej

Przewodniczący Komisji — adw. Stanisław Janczewski, Wiceprezes NRA.

Komisja opracowała wstępny projekt Kodeksu etyki zawodowej, który rozpatrzony został na plenarnym posiedzeniu NRA w dniu 26 września 1959 r.

Ł. Komisja do opracowania nowego projektu rozporządzenia o wynagrodzeniu adwokatów

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Opracowany przez Komisję projekt nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o wynagrodzeniu adwokatów przesłany został w dniu 16 lutego 1959 r. do Ministerstwa Sprawiedliwości. Jak wiadomo, nowe rozporządzenie jeszcze się nie ukazało.

M. Komisja do opracowania regulaminu rzeczników dyscyplinarnych i wojewódzkich komisji dyscyplinarnych

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Pociąg, Rzecznik Dyscyplinarny NRA.

Komisja opracowała wstępny projekt regulaminu rzeczników dyscyplinarnych i wojewódzkich komisji dyscyplinarnych.

N. Komisja Współpracy Kulturalnej z Zagranicą

Przewodniczący Komisji — adw. Władysław Żywicki, sekretarz NRA.

Komisja powołana została uchwałą WW NRA z dnia 29.XI.1957 r.

Bliższe dane o działalności Komisji — patrz pkt 14 niniejszego sprawozdania.

18. Sprawozdanie finansowe Naczelnej Rady Adwokackiej za okres 1.X. 1956 r. — 1. IX. 1959 r.

Działalność finansowa Naczelnej Rady Adwokackiej opiera się na rocznych preliminarzach budżetowych, zatwierdzanych przez Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej.

Zasadą ściśle przestrzeganą było i jest dokonywanie wszelkich wydatków w ramach kwot prelimitowanych, z założeniem uzyskiwania możliwych oszczędności.

Majątek Naczelnej Rady Adwokackiej według bilansu otwarcia na dzień 1 października 1956 r. przedstawiał się następująco:

AKTYWA		PASYWA	
Kasa	— 1 050,23	Wpłaty rad adw.	— 195 613,62
NBP	— 240 723,47	Fundusz Zasiłków	— 93 001,26
Pożyczki	— 0 000,—	Sumy Przechodnie	— 2 720,35
		(zobowiązania)	
Dłużnicy	— 30 220,98		
Sumy Przechodnie	— 788,—		
	<u>291 335,73</u>		<u>291 335,73</u>

Na pokrycie wydatków Naczelna Rada Adwokacka uzyskuje wpływy z wojewódzkich rad adwokackich w latach 1956 — 1958 po 12 zł od adwokata, a od 1 stycznia 1959 r. po 15 zł od adwokata.

Wpływy za okres od 1.X.1956 r. do 31 sierpnia 1959 r. wyniosły:

saldo na dzień 1.X.1956 r.	— 195 613,62
wpłaty rad adw. w IV kwart. 1956 r.	— 180 720,—
wpłaty rad adw. w 1957 r.	— 753 210,—
wpłaty rad adw. w 1958 r.	— 803 293,—
wpłaty rad adw. od 1.I. do 1.IX.1959 r.	— 658 615,—
<u>R a z e m:</u>	<u>2 591 451,62</u>

Wydatki za okres sprawozdawczy wyniosły:

1. a) prace zlecone członków Prezydium	— 259 550,—	
b) ryczałt za komunikację	— 34 000,—	293 550,—
2. Wydatki personalne biura NRA		.i
a) Sekretariat Prawniczy	— 79 117,50	

b) uposażenia stałe	—	476 155,—	
c) nagrody	—	71 630,—	
d) dyżury	—	17 448,50	
e) ubezpieczenie społeczne	—	77 662,83	
f) bezosobowy fundusz płac	—	33 621,10	755 634,93
3. Koszty podróży	—		219 370,25
4. Komisja Rewizyjna NRA	—		3 068,40
5. Wyższa Komisja Dyscyplinarna			
a) wynagrodzenia	—	82 550,—	
b) diety członków kompl. orzek. oraz zwroty kosztów podróży	—	70 241,05	152 791,05
6. Wydatki rzeczowe:			
a) lokal	—	81 956,40	
b) materiały piśmienne i druki	—	27 811,83	
c) porto	—	18 861,65	
d) zakup ruchomości	—	109 767,08	
e) konserwacja ruchomości	—	5 000,00	
f) wydatki gospodarcze	—	56 923,37	
g) usługi i remonty	—	99 480,46	
h) przejazdy służbowe	—	11 227,35	
i) powielanie protokołów i regulam.	—	45 048,53	456 076,67
7. Biblioteka	—		26 413,43
8. „Biuletyn“ — „Pałestra“	—		269 103,72
9. Porto Funduszu Zasiłków — Funduszu Samopomocy Koleżeńskej	—		51 524,30
10. Komisja Współpracy Kulturalnej z Zagranicą	—		12 704,55
11. Prace przygotowawcze do „Bibliografii Historii Adwokatury“	—		5 000,—
12. Nieprzewidziane			38 811,90
			<u>2 284 049,20</u>

Saldo na dzień 1.IX.1959 r. wynosi:

2 591 451,62
2 284 049,20
<u>307 402,42</u>

Fundusz Zasiłków – Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej Naczelnej Rady Adwokackiej

uzyskuje wpływy z wojewódzkich rad adwokackich w wysokości:

w 1956 r. po 20 zł od adwokata plus dotacje rad

w 1957 r. po 30 zł od adwokata

w 1958 r. po 30 zł od adwokata plus dotacje rad

w 1959 r. w I kwartale po 30 zł od adwokata, a od

1 kwietnia 1959 r. po 60 zł od adwokata.

Wpływy na powyższy Fundusz w okresie od 1.X.1956 r. do 31.VIII. 1959 r. wyniosły:

L. p.	Rada Adwokacka	wpł. m-czne	dotacje	nadw. ryczałt.	razem
1	Białystok	114 210,—	23 613,40	4 868,43	142 691,83
2	Bydgoszcz	299 070,—	40 000,—	15 168,57	354 238,57
3	Gdańsk	240 940,—	—	—	240 940,—
4	Katowice	528 022,—	15 000,—	—	543 022,—
5	Kielce	209 860,—	10 000,—	3 036,—	222 896,—
6	Koszalin	72 750,—	4 000,—	—	76 750,—
7	Kraków	655 752,—	20 000,—	19 541,40	695 293,40
8	Lublin	328 690,—	5 000,—	—	333 690,—
9	Łódź	460 874,—	15 000,—	—	475 874,—
10	Olsztyn	103 040,—	10 000,—	—	113 040,—
11	Opole	95 920,—	5 000,—	5 228,54	106 148,54
12	Poznań	435 105,—	5 000,—	—	440 105,—
13	Rzeszów	225 860,—	25 000,—	167,57	251 027,57
14	Szczecin	122 020,—	5 000,—	—	127 020,—
15	Warszawa	1 448 506,88	50 000,—	102 447,93	1 600 954,81
16	Wrocław	347 390,—	30 000,—	—	377 390,—
17	Zielona Góra	108 327,17	5 000,—	—	113 327,17
		5 796 337,05	267 613,40	150 458,44	6 214 408,89

Saldo na dzień

1.X.1956 r. 93 001,26

Ob. Halski —

5 dolarów 119,70

Adw. Lascoki —

wynagr. autorskie 132,30

R a z e m: 6 307 662,15

W okresie sprawozdawczym udzielono:

zasiłków jednorazowych:

44 adwokatów na sumę	105 200,—	
36 wdowom „	51 780,—	156 980,—

zasiłków miesięcznych:

230 adwokatów na sumę	2 864 026,—	
293 wdowom „	2 628 496,20	5 492 522,20

Ponadto uchwałą z dn. 13.XII.1957 r. Wydział Wykonawczy, mając na uwadze, że rezerwa na koncie „Funduszu Zasiłków“ nie powinna być nadmierna, przyznał „jednorazowe zasiłki nadzwyczajne“:

93 adwokatów na sumę	66 400,—	
137 wdowom „	58 850,—	125 250,—
koszt opłat przekazów pocztowych do 31 grudnia 1957 r.		29 024,70
Razem:		5 803 776,90

Saldo na dzień 1.IX.1959 r.:

6 307 662,15
5 803 776,90
<u>503 885,25</u>

Według stanu na dzień 1.X.1959 r. z „Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej NRA“ pobiera miesięcznie:

zasiłek koleżeński	— 62 adwokatów na sumę	— 74 242,—
zasiłek rodzinny	— 58 wdów „	— 34 800,—
zasiłek wyjątkowy	— 71 adwokatów „	— 58 700,—
	— 175 wdów „	— 86 190,—
	366 osób na sumę	<u>— 253 932,—</u>

„Biuletyn“ — „Palestra“

W okresie od 1.X.1956 r. do 31.VIII.1959 r. wyszły 2 numery „Biuletynu NRA“ w cenie po 5 zł za egzemplarz, 12 numerów „Palestry“ w cenie po 8 zł za egzemplarz i 5 numerów „Palestry“ po 10 zł za egzemplarz i 1 numer „Palestry“ za 12 zł.

Wpływ ze sprzedaży czasopisma w powyższym okresie wyniósł:

za Biuletyn Nr 2/56	—	24 840,—	
„ „ Nr 3/56	—	23 630,—	
„ Palestre Nr 1/57	—	37 448,—	
„ „ Nr 2/57	—	34 728,—	
„ „ Nr 3/57	—	42 505,60	
„ „ Nr 4/57	—	43 008,55	
„ „ Nr 1/58	—	45 275,60	
„ „ Nr 2/58	—	44 664,40	
„ „ Nr 3—4/58	—	44 654,40	
„ „ Nr 5—6/58	—	44 173,20	
„ „ Nr 7—8/58	—	44 405,40	
„ „ Nr 9/58	—	43 672,40	
„ „ Nr 10—11/58	—	44 458,40	
„ „ Nr 12/58	—	52 870,—	
„ „ Nr 1/59	—	44 900,45	
„ „ Nr 2—3/59	—	56 237,—	
„ „ Nr 4/59	—	56 307,—	
„ „ Nr 5/59	—	56 307,—	
„ „ Nr 6/59	—	47 463,—	
„ „ Nr 7—8/59	—	427,—	
			831 975,40

prenumeraty (wpłaty na

„Palestrę“ do końca 1959 r.)

1 372,—

Dotacja Naczelnej Rady Adwokackiej

269 103,72

Różnica w r-ku za wykonanie

„Palestry“ — nadwyżka

3 026,04

Wpływy razem:

1 105 477,16

Wydatki w okresie sprawozdawczym wyniosły:

1. Wydatki osobowe	—	142 279,67
2. Posiedzenia Komitetu Redakcyjnego	—	28 084,60
3. Wynagr. autorskie	—	181 368,85
4. Wynagr. za opiniowanie	—	34 242,30
5. Prace zlecone	—	87 708,65
6. Koszty drukarni i wydawnictwa	—	474 749,74

---

7. Porto i koszty transportu	—	34 910,10	
8. Materiały piśm. i druki	—	3 438,85	
9. Biblioteka	—	630,—	
10. Usługi	—	1 551,90	
11. Nieprzewidziane	—	<u>6 375,06</u>	<u>995 339,72</u>

Saldo na dzień 1.IX.1959 r. wynosi:

1 105 477,16
995 339,72
<u>110 137,44</u>